

„NE BÁNTSD A
MAGYART”

Zrínyi

MURAKÖZ

„Adassék tisztelet
a katoná
eszménynek”

Zrínyi-fohász

Előfizetési ár: fél évre 6.— P.
Kiadóhivatal: Horthy Miklós-tér 6.

Csáktornya, 1944. február 25.

Politikai hetilap.
Megjelenik pénteken.

MIT SZÁNTAK NEKÜNK

Olaszország után Finnország. Még csak alig csillapodtak le az olasz, feltétel nélküli, megadás hullámai, a nagy Moloch máris kinyújtotta félelmetes karait, hogy egy újabb nemzetet nyeljen el. Ezúttal Európa egyik legvirágzóbb, leg-hazaszeretőbb, kis nemzetéről, Finnországról van szó, amely eddigi magartatásával és magas kultúrájával méltán megérdemelné, hogy mint szabad nemzet éljen és fejlődjen az európai nemzetek sorában.

Finnország helyzete valóban súlyos. Eddig már óriási áldozatokat hozott. Feláldozta fiatalága java részét a haza oltárán, városai, falvai javarészt lerombolta. Ha tovább barcol, újabb áldozatokat kell hoznia, oda kell vetnie azt, ami még megmaradt. Ha leteszi a fegyvert, le kell számolnia függetlenségével, nemzeti létével s oda kell magát vetnie a bolsevizmus karjaiba.

A szovjetek elfoglalják az 1940. évi határokat, sőt azokat saját javukra módosítják is, a finn városokat megszállják, a kormányt átalakítják szovjetbarát kormányra és a szovjethadvezetőség szabad kezet kap a Finnországban lévő német hadosztályok ellen. Mi következik még ezután? Lemondatják az államfőt, a szovjet fegyverek árnyékában megszavaztatják a lakosságot „demokratikus” alapon és aztán Finnország — csak volt.

Itt van Olaszország szomorú példája. Az aruló Badoglio kormány oly szerencsétlenségbe döntötte ezt a nemzetet, a mit nagyon nehezen fog kiheverni. Mindjárt az elején hajószámra vitték el az olasz gyermekeket Szovjet-országra „átkezelésre”. Hogy mit jelent ez, már tudjuk. Példa rá, akiket elvittek Spanyolországból. Ha még élnek, sohasem lesznek többé fiai hazájuknak. Ép így ellenségeket nevelnek majd az olasz gyermekekből. A gyermeklelkek főgékony, könnyen hajlik jóra rosszra. El fogják őket téríteni a szülők és haza iránti szeretettől és ha a sors úgy hozná magával, még apagyilkosok is válnának belőlük.

De ők még szerencsések, mert el és utóvégre Badoglio Olaszországa ma a szovjet szemében barátságos államnak számít, hiszen küzd a fasiszta állam és illetve a tengelyhatalmak ellen. De mi lesz szegény Finnországgal, amely határozottan bolsevista ellenes és csak az ötvenszerte hatalmasabb és nagyobb ellenfél nyomásának volna kénytelen engedni. Észt, Lettországot és Litvánia halottait és Szibériába elhurcolt szenvedő fiai tudnának erre felelni. Nagyon jól tudják a finneket,

hogy a bolsevista uralom nem csinál magának valami nagy lelkiismereti kérdést abból, ha Finnországban is akadna néhány Katyn és Vinnica és amilyen bosszúszomjasak a szovjetvezetők, ezt a sorsot bizony nem kerülhetnék ki.

Azonban a szovjet itt sem áll meg. Egyelőre Finnország ellen nyújtogatja csapjait, szeméi azonban máris mifelé kacsingatnak. Fegyverrel nem férnek hozzánk, de a sajtóban, rádióban máris erős támadások folynak ellenünk!

Minden ember a gátra! Mondotta Kállay miniszterelnök egyik legutóbbi beszédében. Szól ez mindenkinek, fiatalnak, öregnek, férfinak, nőnek. Csak önmagunkban és saját örököinkben bízhatunk. Szolgáljon intőpéldának azoknak a nemzeteknek a sorsa, amelyek hittek ellenségeink szavában és most saját bőrükön tapasztalják, mit nyertek könnyhívőségükkel. Ha Badoglio vissza tudná állítani a régi Olaszországot, másodszer bizonyára nem tenné le a fegyvert mézes mázos ígéretek fejében. Tanuljunk Lengyelországtól, attól, a hatalmas Anglia biztosított, hogy megvédi barátait, függetlenségét, most pedig egyszerűen prédául dob a szovjetnek.

Mikor 1940-ben Finnország első háborúját vívta szabadságáért, függetlenségéért az USA zengte róla a leghangosabb dicsőimnuszokat, most pedig — mert érdeke úgy kívánja — fenyegetésekkel akarja kényszeríteni, hogy adja meg magát a Szovjetnek.

Magyarország e háborúban sokat áldozott. Ezek az áldozatok nem lehetnek hiábavalók! A donparti magyar vitézek hősi vére az égbe kiált: véd meg Uram Istenem Magyarországot, Szent István országát, Mária birodalmát, amely ezer éven át hű fia volt Egyháznak, amely egy királyi házból őt szentet adott, hogy dicsőséget zengjen Trónusod előtt, adj erőt népednek, acélozd meg keresztény vitézeid karjait, hogy legyőzhessék a Te ellenségeidet, hogy megvédhessék templomaidat és mindazt, amit két ezer éven át alkotni engedtélt.

És a hősi vér az égi sugarakon keresztül visszhangot kelt Szent István népének lelkeiben! Nem! Nem hiszünk az ellenségnek, hamis ígéreteit elvetjük, bizalmunk önmagunkban és fegyvereinkben és ha kell, mindannyian ott leszünk, megvédjük keresztény szent hazánkat a bolsevista pokol ördögei ellen. E szent földet nem fogja tiporni bolsevista csizma míg egy magyar és egy puska lesz e világon, a pokol harcosait pedig el fogja pusztítani a Magyarok Istene. Sp

A Csáktornyai Vöröskereszt Bajtársi Szolgálata

Beszámoló az 1943 II. félévi munkáról

Ha az ember benyt a Bajtársi Szolgálat hölgyeihez, azt látja, hogy az egyik egy óriási könyv fölé hajlva, egy csomo aktával a kezében dolgozik, a másik vagy telefonál, vagy levelet fogad, megnyugtató, vigasztaló, adatkot vesz fel és így tovább. Mindezt önként, önzetlenül, mint Zrínyi mondaná, hős honvédekért és azok családjáért.

Kérdésünkre a hölgyek felmutatták az 1943 II. félévi munkájáról szóló kimutatásukat, amelyből kitérnek, mily sokáig tevékenységet fejtettek ki a honvédek és családjaik érdekében.

A sok, mindenféle ügykötésből néhányat kiragadunk, hogy olvasóinkat tájékoztassuk, a Vöröskereszt Bajtársi Szolgálata emberbaráti tevékenységéről.

Állandóan leveleznek a fronttal, honvédek felkutatása tárgyában. A Vöröskereszt útján privát egyének felkutatása idegen országokban, munkaközi munkások keresése Németországban, a Vöröskereszt útján üzenet és valasz közvetítés. Harcot ér elűntek utáni kutatás katonai parancsnokságoknál, Vöröskeresztnél és a Vatikán útján. Mindez állandó munkát ad és levelezést igényel.

A hadbavonultak hozzátartozói is állandóan felkeresik a Bajtársi Szolgálatot ügyes-bajos dolgokkal, amik közt szerepelnek: sebesült látogatóshoz vasúti jegyre szelvény, lakásügy rendezés, tűzifa igénylés és szállításhoz fuvar, illetőségi bizonyítvány beszerzés, terménybeszolgáltatási ü-

gyek, gvari munkás, tanonc és gyermekek nehelyi elhelyezése, felmentési ügyek, nősülési kérvények, eltűnt honvédek hagyatéki ügyeinek rendezése, eltűnt honvédek gyermekeinek törvényesítése és még sok mindenféle ügyek.

Eltűnt honvédek hozzátartozói ügyében: vetőmag, lobbeli igénylés, trafikengedély és más hasonlók.

Leszereltek, rokkantak ügyében: pótlóalmányba való áthelyezés, rokkant segély megállapítása, mű-végtag beszerzése, honvédségtől tragya kieszközölése és egyéb rokkant ügyek.

Mindezt szeretettel, a haza és a bajtársak iránti kötelességérzetből végzik a hölgyek.

Emellett még sok, a polgári társadalom közelebből érintő munkát is végeztek.

A Vöröskereszt részére 1943 VIII. 1—2-án 1861/30 pengő, IX. 4-én az Országos Vöröskereszt gyűjtés alkalmával 4.400 pengő szedtek össze, rendeztek négy műsoros és teadélután, karácsonyi ünnepség keretében osztották ki a pénzt és a szeretadományokat a honvédek hozzátartozóinak, négyezer látogatták meg a helybeli kórházban ápoló tisztakat és honvédek szereztedományokkal, a katonák karácsonyjára adtak 32 pár érmelegítőt, 40 drb. imakönyvet, 2 zsák almát, a szombathelyi honvédkórháznak küldtek 10 ládában 600 kg. almát, a helybeli honvédeknek adtak 8 üveg pálinkát és rumot, 100 kg. almát.

Ezenkívül karácsonykor beszerettek és ki-

osztottak a hadbavonultak reászoruló hozzátartozói között, teljes ingyen, házhoz szállítva, két vagon szemet, vidéken lakók is kaptak belőle.

És mindezt a csáktornyai és környékbeli hazafias közönség aldozatos hozzájárulásából. Megnéztük számadásait is. Bevetélük tisztán a cégek, egyének önkéntes szeretetadományából és az előadások jövedelméből áll. Kiadásai a minimura, irodai költségekre, írószerekre, portóköltségekre szorítkoznak, a többi mind a honvédeké és hozzátartozóiké.

A magánalkalmazottak műsoros estje

A Graner és King gyárak alkalmazottaiból alakult „Magánalkalmazottak Asztaltársasága” szombaton este a Leventeotthonban, zsúfolt ház előtt műsoros estet rendezett.

Sáfrán László gyárvezető megnyitó beszédében hangoztatja a mai világéget, amelyben mindenki harcol és sok könnyet kell letörölni. A magyar társadalom, a Főméltóság Asszonnyal az élén nem feledkezett meg a hadbavonultak itthonmaradottairól, hanem minden megmozdulásával, fáradságtalan munkájával igyekszik a hadiözvegyeket és árvákat segíteni, bánatukat enyhíteni.

Ennek az eszmének a szolgálatában rendezték a mai előadást, hogy ez alkalommal is eleget tehessenek a Főméltóság Asszony felhívásának. Nem sajnáltak a fáradságot, szabad idejükben tanultak és boldogok, hogy így módon is szolgálhatják hazájukat.

A műsor első száma Kéler Béla „Csokoni” nyitánya volt. A honvédenekar, Péchy karmesterrel az élén megint remekelt.

Utána Zamuda Gizella elszavalta Gyöni Géza szivemarkoló versét „Magyar asszony írja”. Ez a kis leány tavaly végezte kitűnő eredménnyel a magyar IV. polgárt, ami annál dicsőre méltóbb, mert hiszen a szomorú jogszárv uralom alatt a diákoknak még magyarul almodni is tilos volt. Előadása kifogástalan, kiejtése teljesen magyar.

Az Almód Tiszapartot Dobosics Irén énekelte cigánykísérettel, kitűnő hangjával és bájos megjelenésével lebilincselte a közönséget. Sok taps és virágcsokor volt jutalma.

Karinthy humoreszkjét „Megmagyarázom a bizonyítványom”, Lagörszár István adta elő. Kötőn adta az apától félt, bukott diák szerepet. Hunyák Kornél az apa szerepében nem igen jutott szóhoz.

A tangóhármasban Novák Ferenc, Grábár Károly Fekonya József kitűnő zenei tudással és nagy faktuszérekkel szerepeltek.

Műsoron kívül Fuchs József sajtószervező nyű verseiből olvasott fel néhányat. Tul halkan hangja a rossz akusztikájú teremben nem tudott érvényesülni.

Annál nagyobb derűtséget keltett Mekovecz Angéla, muraközi anyanyelvű leány magyar éneke szintén cigány kísérettel. Temporeamentum mozdulatai, szívből jövő éneke, kellemesen csendő hangja. Nem sok hiányzott, hogy a közönség is vele nem énekel. Kapott is sok tapsot, gratulációt és egy nagy kosár virágot.

Utána Lehár örökszép operettjét a Vigózyegyet élvezte a közönség Péchy István művészi interpretálásával.

Ha visszatérünk a Bajtársi Szolgálat elmúlt időszak munkáira, nyugodt lelkiismerettel állíthatja, igyekezett megfelelni annak a magasos hivatásnak, amit a „Bajtársi Szolgálat” fogalma magába zár. Ebben lelt legszebb jutalmát.

Köszönet a csáktornyai és járási hazafias közönségnek aldozatkészségéért! Minden a honvédekért, akiknek nyugalmas életünket köszönhetjük és azok hozzátartozóikért, mert ők hozták a legnagyobb és legszebb áldozatot: életüket és vérüket hazánkért, miértünk! Sp.

Szünet után ismét derék honvédekünk szerepeltek, ezúttal a Császarakeringő fülbomászó melodáival.

„A cigány mint halál” humoros jelenet Dobosics Ernő, Janics Pista, Fejes Annus és Lagörszár Pista adták elő. Tréfás jelenetük sok kacajt fakasztottak.

Ezután Krznanics Vince énekelt. A műsor szerint „muraközi notákat”. Sajnos, dalaiban egy árva muraközi szó sem hangzott el. Idegen, nekünk teljesen ismeretlen énekek, amelyek csak régi sebeket szakítottak fel, pedig a közönség anyaországbeli része alig várta, hogy a szebbnél szebb muraközi notákban gyönyörködje. Muraközi nota több köztire való van, a néplelek gazdag lantazája termelte bőségesen s igazan nem vagyuk reászorítva, hogy holmi idegen verseket, mint muraközi-ket tüntessünk fel.

Domoki József „Műfog” monológja sokszor fakasztotta nevetésre a közönséget. Jó előadó képességét már a bemondásokkal bebiztosította.

Varga Anet parasztnóta, különösen az „egy cica, két cica... mozgásba hozta a közönséget. Észünkbe jutott „A cigány” Blaha Lujzavai. Szép idő! Szép emlékek! A cigányok is mintha vígában húzták volna! Meg is tapsoltak, virágcsokrot is kapott.

Az Agglegények iskoláját megzavarta a légrádió és így szerencsére hazaszágt nem jött létre. (Hunyák Kornél keservesen panaszkodott, hogy másnap délután még csak el kellett vennie azt a borzalmat, lorgonosítást.)

A bemutatón sajnos, ugyanezen okokból a Kinizsi indult sem hallhatott.

Az előadás szép volt, a szereplők szeretettel és sok ambícióval igyekeztek, ami amennyire is dicsőre méltóbb, mert ezelt két évvel sokan közülük még egy szót sem tudtak magyarul.

A rendezés nehéz munkáját Domoki József végezte nagy hozzáértéssel, egyben az előadás felét be is konferálta, utána pedig Nagy Gizella vette át a bemondó szerepet, mindketten sokszor derítették nevetésre a közönséget, csak egyet sajnálunk, egy levelet kaptunk és írtuk nem látunk közülni Leventeotthonban tavaly, Barta Anna betenítésében oly gyönyörű énekes, zenei taacot mutatott be, amely nélkül is, nekünk is sokáig emlékeztetünkön maradt. Ezt a helyiséget be kell vezetni a magyar művelődésbe, a magyar kultúra szeretetébe. Iskolába már nem jarnak Jugoszlávia alatt csak magyargyűlöletet hallottak, hol és mikor tanuljanak magyarul? Hogy tanulják meg a magyar hazát szerelni?

Az előadást vasárnap kétszer és hétfőn is megismételték. A rádió után a közönség példás figyelmet tanúsított. A terem percenként a legnagyobb rendben kiürült. Sp.

a magyar területre és a gumikat is át-csempészte. Most fejletlenebből egyszerre terhelte lett. A csendőrök behozták a meglopott Kukolics Jánost Nagykanizsára, ahol tiltott határátlépés és csempészség miatt fogják felelősségre vonni.

Egy murakirályi legény leszurt két másikat akik menekültek előle

Véres vasárnap délután volt Murakirály közsejben, a részletek és háttér kibogozásán még most is fáradoznak a nyomozó hatóságok.

Vuk János és Bartovics Balázs, mindketten 18 éves murakirályi legények, mindketten napszámos foglalkozásuk, vasárnap délután együtt voltak egy háznál a nátuk mondósze két évvel idősebb Placsckó Istvánnal, aki ugyancsak murakirályi legény és foglalkozása névze földműves. Placsckó kötekedő természet, hitetlen haragú is, így nem csoda, hogy a három fiatalember összeakasztódott. Hogy mint s miért, még nincs tisztázva. Már már verekedésre kerut volna a sor, azonban Vuk és Bartovics okosabnak találtak, ha lakóknak hagyják a mar kes után nyulakáló Placsckót. El is iramodtak a helyszínről, de Placsckó utánuk setett es késet előb az egyiknek, majd a másiknak a hatába mártotta. Bartovics hátán több szúrás van, az egyik olyan mély, hogy a tüdőlebeny szabadon maradt a seben át. Vuk sebesülése is elég súlyos. A nagykanizsai mentők az estzakai órákban szállították be mindket sebesültet a városi közkórházba. A csendőrség a nyomozást a szurkálás ügyében megindította.

Három mázsa sőt és három mázsa lisztet akart átcsempészni a határon egy hatagú társaság

A drávo-magyaródi magyar-nemet-horvát hármastársaságnak újabb magyaranyv csempészeti tevékenység történt. A misavári határőrség az egyik határ megfigyelője előtt ugyancsak észrevette, hogy egy hatagú társaság közeledik a határ felé. Mithogy megdögöl, hátán feltak volt, megindult és amikor közvetlen közelebe érték, társával eldögölt és valamennyit elfogta. Kiderült, hogy Székelyes István es át mas drávo-magyaródi határon társá 300 kilo lisztet és 300 kilo sőt akartak Horvátországba csempészni. A csempészeket az eriekies zsákmánnyal együtt belásérték a misavári határőrség lakárába. Kibűlgetésekör elmondották, hogy a szomszédos horvát vidéken — mithogy a zágrabi vasútvonal egy része még a partizanok kezében van, — dehol nem kapják eladásért, egy a pontik is tisztázásra van odaát. A csempészárak ellobbanásán kívül az éhgas is megindult ellenük.

UJ MÉRLEGEK
MÉRLEKjavítások
FRANK mérlegüzem
NAGYKANIZSA
Főv. tér 2 a.
Telefon: 509.

Akkor került csendőrkézre a grázi csempész, amikor meglópták

Drávavásárhelyen

Kukolics János drávavásárhelyi lakos még 1939 ben kiment Grázba, ahol munkát talált. Azóta is künn dolgozott. Kukolics most hazajött, hogy meglátogassa Drávavásárhelyen lakó feleségét és hozzátartozóit. Azonban ezt arra használta fel, hogy mintegy 6 darab motor kerékpárgumit csempészet át a határon és azokat elrejtette otthon, lakása konyhájában. A napokban Kukolics arra eb

redt fel, hogy valaki jár a konyhában. Felélt és legnagyobb mezdöbbenésére hult helyét találta a gumiknak. Első útja a csendőrségre vezetett, ahol előadta, hogy ismeretlen tettesek meglópták. Honnan szerezte a mai zárolt vígában a motorkerékpárgumikat? — kérdezte tőle a csendőr. A kutyaszorítóba került ember erre kénytelen volt bevallani, hogy bizony utlevél nélkül, tiltott módon jött át

A drávodíosi malmok tolvaja a törvényszék előtt

Megemlékeztünk azokról az elcsábítás alatt elkövetett lopásokról, amelyek károsultjai a Drávodíosi község két vizimalma volt. Imeretlen tettesek behatoltak az éjszaka leple alatt az egyik malomba, onnan több zsák kukoricalisztet loptak, majd a másik malomból emeltek ki egy zsák lisztet. Folytatódott a dolog Magyarics Istvánnál, akinek öljából egy kakast vittek el. Csakhamar kinyomozták, hogy a tettes Dojcsics Ferenc drávodíosi lakos, aki társával végezte az éjszakai látogatásokat. Dojcsicsot a csendőrök elfogták és behozták Nagykanizsára, míg társát illetékes hatósága fogta perbe. Megindult a büvádi eljárás Dojcsics Ferenc, valamint édesapja ellen. Utóbbival szemben az volt a gyanú, hogy padlásán rejtette el a fia által lopott lisztet, Dojcsics pedig megfőzte az éjszaka „szertelt” kakast. A tárgyaláson a nyomozás a bizonyítotakat a vádat. A törvényszék bünszöke mondta ki mind a hármát és ezért Dojcsics Ferencet három hónapi fogságra ítélte lopás miatt, apját orgazdaság miatt 300 pengőre, Dojcsicsnéét tulajdon elleni kihágás miatt 50 pengőre.

A csempész túl akart járni a magyar határőr eszén, de - ráízelt

Ravasz észjárású ember lehet Skvore József drávodíosi lakos. Egy alkalommal fogta szerkeszt, ahol 3 zsák kukoricát rejtett el, fenn pedig trágyával rakta tele. Így indult a telenezelőgát lassú, cammogással a mikszvári határréle, hogy ott atmenjen idegen területre. Am a magyar határközegeknek gyanús volt a trágyas tehenfogát és piszkálni kezdtek, míg ra nem bukkantak a több mázsa kukoricára. Skvore előadta, hogy tüzelőre lévén szüksége, fara szeretné becserezni „a másik oldalán” az így átcsempészett kukoricát. Persze visszatessékelték. Skvore ekkor gondolt nagyot és merészet, átküldte a határon a komáját oda, ahol mar varták a kukoricát. A koma azzal, hogy „baj van”, pénzt kért tőlük. Mikor meghozta a pénzt, Skvore a magyar határőr kezébe nyomott egy szaszt, csak engedje át szabadon. Habba volt azonban minden, a határvadász behozta Skvoreot tehenes fogatával együtt. Most kellett felelnie a bíróság előtt. Megvesztegetés kísérlete miatt egy hónapi fogságra ítélték.

Mennyi tandíjat kell még fizetni, míg az emberek megtanulják: — magyar határőrt nem lehet megvesztegetni! . .

A tolató vonat Csáktornya közelében halálra gázol két embert

Megdöbentő szerencsétlenség történt esütörtökre virradó éjszaka Csáktornya közelében. A vasúttellenőrző járőr két emberét elütötte egy tolató vonat. Az esetről a következő részleteket jelentik:

Szerden este 8 órakor a vasúttellenőrzők mikszvári szállásáról vonulbírásra indult Farsang György és Jakub Pál, két honvéd. A vasútt ellenőrzés mentén szerencsésen beérték Csáktornyára, majd a szokásos utazás után 11 órakor indultak vissza Mikszvárra felé a behavazott sínek. Minthogy erős szél fújt, nemcsak hűvödőjü-

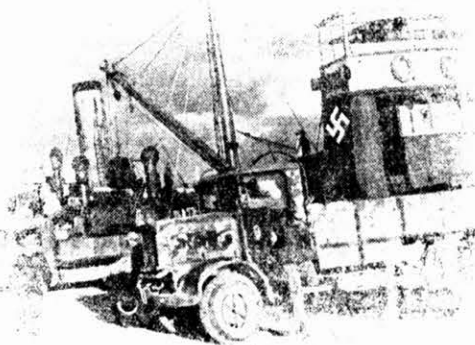
Gondos házlásszony jóízűen nevet, mert Diana sósborszeszt

üvegcsereével
olcsóbban vehet.

ket tették fel, hanem gallérjukat is felhajtották. Így nem hallottak, hogy mögöttük a csaktornyai kiterőnél, az úgynevezett vonatfordító-deltánál egy vonat közeledik háttal tolatva. Az utolsó kocsit elütötte a két katonát s egyiknek a fejét vágta le tőből, másiknak pedig derekát. A két honvéd a helyin azonnal meghalt. A járőrökkel ment egy hatal vasúti is, de az valamivel e-

lőbre ment egy lámpával és még idejében félre tudott ugrani, így az ijedségen kívül más baja nem történt. A helyszínre csütörtökön bizottság szállt ki s a vizsgálat megindult, kit terhel a szerencsétlenségért a felelősség.

A szerencsétlenül járt honvédek pár héttel ezelőtt önként jelentkeztek a keleti hadművelési területre.

Német csapatok egy olasz kikötőben (Fotó RDV.)

Ha egy nép szabadságban akar élni, nem szabad áldozatoktól sem húzódnia

Tasnádi Nagy András úvidéki beszéde

Tasnádi Nagy András a képviselőház elnöke, 19 képviselő, köztük Pecsornik Ottó, a csaktornyai kerület képviselője, kíséretében szombaton délután Úvidékre érkezett. Első látogatását a Német Házban tette, ahol bemutatták a délvideki német intézményeket és azok vezetőit. Innen dr. Deák Leo főispán kíséretében a Leventetőthonba ment melynek nagytérképén rendezték meg a néma bált. A szülőfalusi megjelent nagytérképben nagyszámúban jelentek meg német nemzetiségű polgárok is.

Ünnepi beszédében Tasnádi Nagy András örömet juttatva kifejezte, hogy az ország központjából a Délvidekre jöhettek. Jöttek, hogy mindenkit megkérjének, tekintsenek bizalommal az ország vezetőire, az országgyűlésre és végezze el mindenki azt a feladatot, amely reá ki van osztva, mert csak így lehet az országot átjvinni a valóságok, a veszedelmek, a jobb jövőbe.

A képviselőház elnöke ezután a kritizálók ellen fordult és kérte a hallgatókat, ne üljön fel azoknak, akik bármilyen eszlőszel meg akarják bontani a társadalom munkakészességét és felelősségét. Kifogásolta, hogy társadalmunk még mindig nem érzi át elég mélyen a helyzet komolyságát és nincs tudatában annak, hogy habörü tomból az egész világon s mert a mi területünk annak közvetlen hatásától eddig mentes, nem veszi komolyan a jövő fenyegetéseit.

— Ne feledjük el — mondotta beszéde befejező részében a képviselőház elnöke —, ha egy nép szabadságban akar élni, arra magát jellenéssel, erejével méltónak kell bizonyítania, annak nem szabad áldozatoktól sem húzódnia. Gondoljunk arra, hogy a háborúnak még nincs vége, keszen kell lennünk arra is, hogy legerősebb sodrába belekerülhetünk s ott semmiféle ügyeske-

dés, alkudozás, panaszkodás, vagy béke utáni jaiongás sem segít, csak férfias helytállás tarthat meg.

— Férfias helytállásunknak pedig legnagyobb erőforrása a nemzet minden jó fiának testvéri egybeforrása, csak ha egy útát akarunk, egy utat járunk, ha vállat vállhoz támasztunk, ha magunk egyéni érdeket el tudjuk feledni és tekintetünket nagy nemzeti célokra függesztjük és azokat szolgáljuk minden erőnkkel, úgy leszünk képesek minden körülmények között megállni.

† P. Anaklét meghalt

Lapzártaok kapjuk a szomorú hírt, hogy P. Zilizi Menyhért Anaklét, szentferencendi áldozópap, a mindenki által tisztelt és szeretett hitoktató, életének 31. évében február 23 án, rövid szenvedés után meghalt.

Az Örök Világosság fényeskedjék neki!

HIRDETÉSEKET

AZ ÖSSZES BUDAPESTI
ÉS VIDÉKI LAPOK RÉ-
SZÉRE IS FELVESZ
LAPUNK KIADÓHIVATALA

OLCSÓ ÁGYTOLLI

Tarka fosztani való 1. — P. jobb puha tarkatoll 190 P. sokkal jobb 3. — P. még jobb 380 P. szürke vegyes 5. — 7. — 9. — és 10. — P. Fehér fosztott puhelvas 18. — 21. — 23. — és 26. — P. Szálitt 5 kg. os csomagolásban, postán, utánvétellel bémentve. Koztiszteletlöknek 3. engedmény.

Özv. BÓDY LAJOSNÉ

ágytollvállalata, Kiskuntelegháza, Brassó u. 26.

„ARANY BÁRÁNY“
Kötöttáru üzem, CSAKTORNYA
 Kossuth Lajos u. 9. - Telefon 143.
Gyárt elsőrendű kötöttáru.
 Tulajdonos: **Kuráth Joachim**

HÍREINK

— **Tanügyi hírek.** A tankerületi kir. főigazgató Szlamek Margit bottornyi, Hühn Ilona dékánfalvi és Szitar Angéla nyiresfalvi állami népiskolai ideiglenes tanítókat helyettes tanítókká, Szendrő János okleveles tanítót a belicai állami népiskolához helyettes tanítóné, Kiss Lujza öklével nélküli tanítónőt ideiglenes helyettes tanítónévé a nyiresfalvi állami népiskolához kinevezte, Molnár Erzsébet tanítónőt a Strádovár-határfőrsi állami népiskolától a domonkosfalvi népiskolához helyezte át.

— **Bözsike elment.** Az am! Itt hagyott bennünket! Híven az Irás szavai szerint: a leány elhagyja szülei házat és követi az ő hites urát. Bözsike is elhagyta a közelítési hivatal, sok aktaival megrakotta és neki terhesen terhesebb munkát adó asztalt, hogy kövesse vitéz Redey Istvan m. kir. zászlósa a ma még rögös, de sok boldogságot ígérő uton.

Szerkesztőségünk utján bucsuzik a mi, mindnyájunk által szeretett, „cukros“ Bözsike a Baross Szövetség tagjaitól, köszönetet mond nekik az odaadó, megértő támogatásért, községi tisztviselőktől, megköszönve nekik segítségüket az együttes munkában, végre Csáktornya lakosságától és mindazoktól, akik szívükbe zárták, kérve, ne feledjék, amint ő is mindenkor szeretettel gondol rájuk.

A magunk részéről kívánjuk a nemzetes asszonynak, választott új életútján kísérje szerencse, áldás, békeség!

Közgazdaság

Kertészet

Diszkert-nél: A legfontosabb kérdés a telek jó és megfelelő megvalósítása. A gyakorlati életben a telek megvalósítását sajnos nem tudjuk keresztül vinni, mert mindig lügg a telektulajdonos vagyoni és egyéb viszonyától. A vízszintes terep elhelyezkedésnek vannak anyagi előnyei, azonban a kert megoldásában rendkívül sok érdekesség nyújt a lejtős elhelyezkedés, habár ennek megoldása kétségen kívül költségesebb.

Nagyon fontos kérdés a talajvíz-nívója. A talajvíz főleg az épületeknél okozhat bajt, ha előzőleg nem állapítottuk meg annak állását.

A kert létesítésénél a talaj összetétele és minemisége korántsem a legfontosabb tényező.

Aki jó és szép kertet akar, annál a legfontosabb, a kert iránti szeretet, mert a legegyszerűbb, a legkisebb eszközökkel létesített kert is vonzó lehet, ha készítőjének odaadása, rajongása és gondossága megőrödi rajta. Jellemző legyen az egyszerű, józan praktikus ész, mely nem utánzó meglévő példákat, hanem törekszik egyéninek, anyagi viszonyainak, szokásainak és kedvteléseinek összegyógyításával családiasnak lenni, ami a szép kert létesítésénél feltétlen szükséges.

A meghitt lakást nem a látogatók kényelmére rendezzük be, az ily lakásnak az egyéni volta adja meg a bajt és melegséget. Tehát kertetünk is magunknak csináljuk, azaz készítjük, az ily kert más — melegebb, deresebb, kedvesebb — s általában otthonunk, kedves meleg lélek lesz.

A kertünk elrendezésénél keressük a célszerűséget és egyszerűséget. Különösen a lakóház beilleszkedése a kertünkbe, valamint a kerti utak vezetése, kerti ligasok, pihenők, árnyékos védett

vagy sűtkérező napos hely létesítése, ahol kis ráérő időnként tölthetjük, lehetőleg kis fürdő medence és homok játszó alkalmasítást készítsünk szemünkfenyének gyermekünknek-gyermekünknek. De ezeket úgy illesztjük bele kertjeinkbe, hogy lakóházunkból biztosítjuk a kitekintést, a gyermekek játszó helyeire.

A lakóház körüli kertek túlnyomórésztben kicsinyek, de ezek is tele vannak tömve ajándéka kapott, vagy vásárolt növényi anyagokkal. Így kertünk tarka-barka, mert egymáshoz semmiképpen sem illő növényi anyagokkal össze-vissza ültettük tele. Sot vannak kertek, ahol az utak szegélyezésére nagyobb kavics darabokat nyomkodnak a földbe s rendszerint az utak kacsaringósok, vagy háziilag összetakolt növénytartó edények állnak össze-vissza, melyek mind a kert egész összhangját tönkre teszik. A kert tulajdonos minden fáradsága kárba vész s tonkre teszi izléstelenségével kertjét, mert hiányzik a szép iránti szeretet.

Csiák.

M. kir. rendőrség csáktornyai határszéli kirendeltsége.

Hirdetmény

Az 1938. évi január hó 1-től a mai napig Romániából Magyarország területére érkezett személyek adatainak pontos összeírása vált szükségessé.

Az összeírás mindazokra vonatkozik, akik fenti időpont után Romániából kijöttek és a határt szabályszerűen átléve, vagy hazatérési igazolvánnyal, illetve mint menekültek utókormány nélkül (katonaszökevények) leptek át.

Az összeírt személyek állampolgársági okiratot helyettesítő „Igazolvány“-t nyernek. Az eddig kiadott tartozkodásra és munkavállalásra jogosító „Igazolványok“ érvényessége f. évi március hó 31-ével megszűnik.

A m. kir. rendőrség csáktornyai határszéli kirendeltsége felhívja mindazokat a Csáktornya lakó személyeket, akik 1938. évi január hó 1-étől jöttek Romániából Magyarország területére, hogy összeírásuk céljából saját jellegetott érdekében f. hó 21-től 26-ig bezarolag bármely délelőtt 9 és 11 óra között a rendőrkirendeltségre (Csáktornya, Zrínyikülváros 8 sz.) hivatalos helyiségben minden külön idézés bevarasa nélkül, személyi okmányaikkal és régi igazolványukkal jelentkezzenek.

Figyelmeztetem mindazokat a csáktornyai lakókat, akik a fenti időpont után jöttek Romániából Magyarországra és mindazokat bármely oknál fogva nem jelentkezők, hogy a jelzett időpontban jelentkezési kötelezettségüknek feltétlenül tegyenek eleget, mert annak elmulasztása esetén kényszerű eljárás indul elléuk.

A jelzett időpontban azok is jelentkezni tartoznak, akik Romániából érkeztek Magyarországra és időközben magyar állampolgársági bizonyítványt szereztek, vagy házasságkötés által magyar állampolgárokka váltak, hogy a külföldiek nyilvántartásából torlithetők legyenek.

Csáktornya, 1944 évi február hó 16.

M. kir. rendőrség

csáktornyai határszéli kirendeltsége.

121 1943 vght. szárn.

Arverési hirdetmény

Dr. Domján Gyula perlaki ügyvéd által képviselt Barát Erzsébet dekanfalvi lakos javára 100— pengő tőke és több követelés járuléka erejéig, amennyiben a követelésre időközben részletfizetés történt, annak beszámításával, a perlaki kir. járásbírósg 1943 évi 280 sz. végzésével elrendelt kielégítési végrehajtás folytan végrehajtást szenvedőtől 1943 évi május hó 1-én lefoglalt 1500— pengőre becsült ingóságokra a perlaki kir. bíróság Pk. 4941 943 sz. végzésével az arverés elrendeltetve, végr. szenv. lakásán, Dékánfalván 20 házszám alatt leendő megtartására határidővel 1944 évi március hó 2 napjának délután 2 órája tüzetik ki, amikor a bíróság lefoglalt kancsókával s egyéb ingóságokat a legtöbbet igényelők közpénztetés mel-

lett elfogom adni, még akkor is, ha a bejelentő fel a helyszínen nem jelenne meg, ha csak ellenkező kívánságot írásban nem nyújtánit.

Perlak, 1944 évi február hó 14 n.

Varju József
 kir. bír. végrehajtó.

Pk. 4894 sz. 1943.

1943 vght. 302 sz.

Arverési hirdetmény

Dr. László Béla csáktornyai ügyvéd javára 572 P 74 fillér tőke és több követelés járuléka erejéig a csáktornyai kir. járásbírósg 1943 év 799 sz. végzésével elrendelt kielégítési végrehajtás folytan végrehajtást szenvedőtől 1943 évi október hó 27 napján lefoglalt 1732— pengőre becsült ingóságokra a csáktornyai kir. járásbírósg lenti szanui végzésével az arverés elrendeltetve, végr. szenv. lakásán, Strádovárhoz tartozó Pöck-köpa helyközségben a Vlt. 32 §-a alapján kaphatalom igénybevételével leendő megtartására határidővel 1944 évi február hó 28 napjának délután 3 órája tüzetik ki, amikor a bíróság lefoglalt kancsókával s egyéb ingóságokat a legtöbbet igényelők közpénztetés mellett, esetleg becsúrán adal is fel fogom adni.

Csáktornya, 1944 évi február hó 5.

Elek László

kir. bír. végrehajtó, mint bír. ügy. kiküldött.

204 1943 vght. sz.

Arverési hirdetmény

Dr. Domján Gyula perlaki ügyvéd által képviselt Dr. Domján Istvánné javára 302 P 95 fillér tőke és több követelés járuléka erejéig, amennyiben a követelésre időközben részletfizetés történt, annak beszámításával, a perlaki kir. bíróság 1943 évi 151 sz. végzésével elrendelt kielégítési végrehajtás folytan végrehajtást szenvedőtől 1943 évi június hó 29-én lefoglalt 1550— pengőre becsült ingóságokra a perlaki kir. bíróság Pk. sz. végzésével az arverés elrendeltetve, végr. szenv. lakásán, Hodosány 194 házszám alatt leendő megtartására határidővel 1944 évi március hó 2 napjának délelőtt 12 órája tüzetik ki, amikor a bíróság lefoglalt lovat, kocsit, szénat s egyéb ingóságokat a legtöbbet igényelők közpénztetés mellett fel fogom adni, még akkor is, ha a bejelentő fel a helyszínen nem jelenne meg, ha csak ellenkező kívánságot írásban nem nyújtánit.

Perlak, 1944 évi február hó 17-n.

Varju József

kir. bír. végrehajtó.

Csáktornya nagyközségi előjáróságától

971 1944 sz.

Felhívás

A Pü. ig. 33.000. II. 1944. sz. rendelete alapján felhívom az összes adóköteles egyéneket, hogy esetleges 1943. évi adóhátralékaikat, valamint az 1944. évi első negyedre esedékes közadótörlesztésüket a 98.793 sz. csekkszámú 8 tőpén behívással be, mert ellenkező esetben végrehajtott eljárás lesz ellenük joghatósítva.

Csáktornya, 1944. évi február hó 15.

Előjáróság.

Első Muraközi Szövöde Rt.
CSAKTORNYA
 Széchenyi u. 50 • Telefon: 31.
 Központi iroda: BUDAPEST

MEGYIMURJE

Preplatna cena: 6 — P. na pol leta.
Vredništvo: Horthy Miklos-tér 6.

Csáktornya, 1944 februar 25

Politički tjednik
Zide saki petek.

Kaj očēju z nami?

Predi Taljanska, onda za njim Finska. Komai, kaj se stopram malo zmiril svet od toga, kaj su se taljani, prez kondicije prek dali, ta velka zver je več pak pustila vun svoje strašne skrampje, da pak pogužne jenoga naroda. Za ve je reč za jenoga maloga evropskoga naroda, šteri je med onim, šteri su najbolje vitezki branili i najbolje radi svoju domovinu, a to je Finska. Te narod je stem, kak se do ve ponasal i kak visoku kulturu ima, zaslužil, da kak sloboden narod živi i da se razvija med drugimi evropskimi narodi.

Finska je zaistinu v teškim položaju. Do ve je već dala jako velke aldove. Aldovala je na oltaru domovine velkoga dela svoje mlajšine, varasi, sela su joj porušena. Či bo dale harcuvala, mora donesti nove aldove, mora dati se, kaj joj je još ostalo. Či dene doli oružje, onda zbogom neodvisnost, narodno življenje, mora se dati v roke bolševizmu.

Sovjeti, kak zahtevaju, bodo zavzeli granice 1940. leta, a bodo je još i na svoj hasen popravili, finske varase bodo deli pod svoj jarem, vlada mora tancati, kak oni fukajju i črez sega toga sovjeti slobodno vodiju tabora po fínskoj zemli proti namškim divizijam, štere su tam. Kaj more dojtji još za tem?

Državnoga poglavara bodo presilili, da se zafali, naroda bodo pod krifom bolševičkoga oružja stirali v zbiranje, opek po „demokratski“ i onda Finska -- bila i nega je.

Tu je žalostna pelda Taljanske zemle. Izdavatelska vlada generala Badoglio je strala toga naroda v takšu nesreču. Šteru bo tesko pretrpel. Mam na početku su pune ladje taljanske dece odpelali v Sovjetsku Rusiju, da je „pregruntaju.“ Kaj bo stoga, to već znamo. Peldu nam kažeju španjolska deca, šteru su bolševiki odvlekli. Či su još živi, nigdar više nabodo sini domovine. Ran tak bodo napravili nepriateľe domovine i z taljanske dece. Detečja duša se primo nase, da se vjnati na dobro i na zlo. Bodo je odvrenuli od ljubavi za domovinu, štera njih je rodila i ako bo njim sodbina tak stela, bodo još i svoje oće zaklali.

Eli taljani su još srečni, kaži na se zadnje, Badogliova Taljanska je denes, pred očmi sovjetov, prijateľski orsag, im harcuvali proti fashičkoj Taljanskoj, i proti osovinskih sil.

Eli kaj bo s siromaskom Finskom, štera je z dušom i telom proti bolševizmu i bila bi presiljena pustiti prek sebe petdesetpot jakčega nepriatelya. Oni mrtvi i v Šberiju odvlečeni točaniki Estonske,

Letonske i Litatve bi znali na to odgovora dati. Finci jako dobro znaju, da si bolševiki nebi napravili velko pitanje pre dušnom spoznanju stoga, či bi se v Finskoj na par mesta stvorili varasi Katyn i Vinnica, de počivaju nekrivi aldovi na čuda jezere i kak su bolševički voditelji žejni za osvetom, te sodbine se finci bormeš nebi mogli vgnuti.

Eli sovjeti nihi tu nečēju postati. Za ve su skrampje porinuli za Finskom, a oči su njim već obrunjene na nas. Z oružjem nam nemreju nikaj napraviti, nego v štampi i v radio tiraju velku ofenzivu proti nas.

Saki človek na obranu! Rekel je Kállay minister predsednik v jenim svojim zadnjem govoru. Ta reč glasi sakomu človeku mladomu, staromu, moškam i ženskam. Naj nam bude pelda i opomena sodbina onih narodov, šteri su verovali lažna obećanja naših nepriatelyov i ve na svojoj koži koštaju, kaj su dostigli stem, kaj su z lehka verovali. Da bi Badoglio mogel nazaj postaviti staru Taljansku, drugipot nebi doli del oružje za sladka obećanja. Moramo se vuciti od Polke. Njoj je jaka i velka Engieska obećala, da bo joj branila granice i neodvisnost, a ve ju je prez milosti hitila sovjetam.

Da je 1940. leta Finska prvič har-

cuvala za svoju slobodu i neodvisnost, Amerika ju je najbolje pofalila, kakši je to vreden i vitezki narod a ve pak — da njeni interesi tak zahtevaju — grozi se Finskoj i s silom ju oće prepraviti, naj se prek da sovjetam.

Magyarski orsag je v tem taboru čuda alduval. Ovi aldovi nemreju biti za badav! Krv magyarskih vitezov, zakapanih pre Don vodi kriči do neba: Gospon Bog obrani Magyarsku, orsaga Svetoga Stefana, orsaga blažene Device Marie, šteri je črez jezero let bil veren sin Tvoje Cirkve, šteri je z jene kraljevske familie pet svecov dal, da popevaju diku pred Tvojim Tronušom, daj jakost tvojemu narodu, objači roke tvojih krščanskih vitezov, da bodo mogli preladatai Tvoje nepriatelye, obraniti Tvoje cirkve i se ono, kaj si Ti črez dve jezere leti stvoriti dozvoli.

I ta junačka krv bo se črez nebeske milosti oglasila v duši naroda Svetoga Stefana! Ne! Ne verjemo nepriatelyu, odvrmemo od sebe njegva lažna obećanja, vufanje imamo samo v sebe i v naše oružje i či bo potrebno, si homo tam i bomo obranili našu svetu, krščansku domovinu proti šatanam bolševičkoga pekla. Po ovoj svetoj zemli nabodo gazile bolševičke čizme dok bo jen magyar i jena puška na svetu a peklesku soldačiju pak bo vništil Bog, čuvar i branitelj Magyarske zemle.

Sp.

Pajdaška Služba Črlenoga Križa v Csáktornya

Pregled posla II. pol leta 1943.

Ako pohodimo Gospe Pajdaške Službe vidimo, da jena sedi pre nekvoj velkoj knji i ima puno saku posla, druga pak eli na telobnu govoru s šterom kancelariom, eli pak s šterom straničkom govori, spitalve kak stvar stoji, trošta, aavuke davle i tak dale. Se to z nase diene honvede i njihove familie i se to z dobre vole i prez svojega hasna, kak bi to naš velki Zrnyi rekel.

Kak smo se malo rezpitali, gospe su nam pokazale knge, kaj su delale drugoga pol leta 1943. i stoga smo vidli, kak čuda je i kakše važne brge su meli z našimi honvedii i njihovimi familijam.

Da bodo naše žitelji vidli, kakše se posle zvažavle Pajdaška Služba Črlenoga Križa, nesterne bono tu nabrojiti.

Stalno pišeju na frontu za honvede, šteri se ne glasiju. Prek Črlenoga Križa iščuju civilne peršone v zvaniskimi orsagi. Iščuju megymurske delavce, šteri su v Nemškoj i ne glasiu se. Poštaju i dobivau glase prek Črlenoga Križa. Pre soldačkim komandam pitaju za soklate, šteri su na fronti zgonuli. Iste te iščuju prek Črlenoga Križa i Papinske Svete Stolice. Se to je jako čuda posla i pisane listov.

Stalno dobivau s svojimi posli k Pajdaškoj Službi honvedske familie i prosiju pomoć, a to su: peznazna pomoć za ranenike pohoditi, kvartira, a to su: kurti, k tomu foringu spraviti, ob-

činske svedoče preskribeti, pre nutri davanju zruža pomagati, fabričkom delavcam, inušam i siromaskoj deci mesto najti, molbenice za ženidbu, honvedske resprave rezvoditi, honvedsku nezakonitu decu pozakoniti i još čuda takših poslov.

Za familie honvedov, šteri su doli opali, pomoć pre zmiu za setvu, obutel, dozvole za trafik i takše spodobno.

Za invalide penziju shoditi, ako šteromu roka, eli noga fali shoditi drvenu, eli železnu kotrižu, invalidam s kasarne gnoja shoditi i druge invalidske stvari.

Se to zvršavleju gospe z velkom ljubavi za domovinu i paplase i držuju to za svoju svetu dužnost.

Zvnu toga čuda sega se zvršavle, kaj se više liče civilnoga naroda.

Lani v letu su nabrali za Črleni Križ 1861p 30 fill. a v jesen, da su po celom orsagu pobirali onda pak 4000 pengö. Či je bila kakša zabava i tam su pobirale. K Božiču su delile penze za pomoć honvedskim familijam, pohodile su v našim špitlu ranjene i betežne honvede i dare su njim nesle, za Božič su dale našim honvedam 32 pare štucelne, 40 molitvenih knjig, 2 vreće jabuk, 8 flaš žganice i ruma, a v Szombat-hely v soldački špital su poslali za ranjenike 10 ladic 600 kil jabuk.

Zvnu toga su za Božič med honvedske fa-

milije razdelili dva vagone voglea, čisto za badav i dimo spravleno, od toga su dobile i selske familie.

Se to su skup dali naši dobri, rodolubni megymurci, varaški i selski. Pokazale su nam gospe i svoje račune, kaj su nutri dobile. se to su dale firme i ljudi z dobroga srca i po svojoj volji. Stroške su napravile kak najmenjše. Samo na kancelariju, papere i poštu su peneze vun dale, se drugo je bilo za honvede i njihove familije.

Ako pogledneju te gospe Pajdaške Službe

svoje delo, štero su zvršile, z mirnim dušnim spoznanjem moreju reći, da su se trsile zvršavati onu dičnu službu, šteru „Pajdaška Služba“ zahteva od sakoga človeka. To njim je od Boga najlepša plaća.

Najlepša fala sem varaškim i selskim, dobrim i rodolubnim ljudem za njihove aldove. Se za naše dične honvede, šterim moremo zafaliti, da tu v miru živimo, a ran tak i za njihove familie, kajti oni su dali najvećega i najlepšega aldova, — svoju krv i življenje za domovinu i za nas.

Sp.

Mira i kruha očem dati magyarskomu narodu

Velki govor Kállay Miklósa ministra predsednika

V nedelu ob poldan žižli su se s celoga orsaga oni, šteri su dobili Križa za Obranu Naroda na svoju velku paradnu sesiju i stom prilikom

Kaj je Križ za Obranu Naroda

Ne samo paradna medalja, nego najprvič dužnost. Dužnost proti narodu, proti poglavaru orsaga i proti sakomu pravičnomu poslu, de je treba stati na mestu. Prvi sigdi, de ga domovina zove i z dobrom peldom napre, de je treba bra-

njam je Kállay Miklós minister predsednik držal velikog govora.

niti domovinu i naroda.

Granice bomo branili z oružjem, a naroda s poštenjem, kaj neje posteno, tomu nema mesta med nam. To je naša politika.

Obrana granice

Tu pred Vami polažem zagovora, branili bomo orsačke granice — dok bomo meli jenoga soldati i te narod bo za to navek imel soldačiju i jakosti. Magyarski soldat nigdar neje ostavil frontu i nigdar se neje pokvaril.

Nego tu doma je treba braniti naroda proti sake fele puntaram, a to je prva vasa dužnost šteri nosite Križa za Obranu Naroda, Vi morate se videti, na se paziti, preganjati se, kaj greha

delu i kaj je nepošteno.

Ja sem tu pred vami odgovoren magyarski kraljevski minister predsednik, ne jene stranjke, nego celoga orsaga. Odgovoren sem za se, kaj se v ovim orsagu pripeti. Odgovoren sem za zvujsku politiku i za ono, kaj soldačija dela. A i bodem svoju dužnost spunil, či je potrebno i s silom. Prosim pomoč sakoga, a što bo proti išel, bodo ga našle oštre mere.

Kruha i mira

Kruha i mira ja očem dati narodu, a ne oni, šteri naroda s sake fele cifrastami obećani vlečeju za nos. Stem bi nas samo šteli rešiti mira i dati nas nepriatelju v roke i rešiti kruha, šteroga fala Bogu za dnes dosti imamo.

Kruha i mira glasiju po svetu i očeuju delo zastaviti. Pitam ja, kak bo kruh prez dela? I z zvujskih orsagov čujemo „kruha i mira“ i da denemo doli oružje. Zakaj to rano od nas, ma-

loga naroda zahtevaju, zakaj se toga tam ne hapiju, odkod je došla ta nesreća celoga sveta?

Prinas je obskrba dobra, saki človek ima kruha, ako se damo nepriatelju v roke, onda smo i kruha z rok dali.

Denes nemre se tak biti, kak v mirno vreme. Pamuka, vone, kože imamo jako malo. Kaj se da zapovati, bo se rezdehlo med najsiromaskeše ludi, šteri su toga najbolje potrebni.

Črni piac, nabijači cen

Na žalost črni piac, nabijači cen i švercari još navek haraju. Navek se najdeju ljudi, šteri bi se šteli z lehka i fletno obogatiti, prem da takši posli nemaju blagoslova. Ne premisliju si te ludi, da napraviju teško življenje onim, šteri su najvredneši, delavcam i činovnikam. Takše ludi je treba nemilosrdno preganjati i pod štrof dati. Ina-

mo dosti oštre zakone za njih.

Zvršil je minister predsednik svoje reči stem, da je najbolje treba pođpirati one ludi, šteri su najvredneši i najveć aldojeju, a to su činovnici i delavci, šteri živiju z vezanom plaćom. Njam je napredi treba dati se, kaj se zapovati da. Zaitim još veli:

Zvujska politika

Ostati na mestu, delati za narod i domovinu, osloniti se moremo samo na nas same, braniti granice, a naša zvujsku politika je:

Uzdóczy Zadravetz István, biskup posvetil je zastavu

Potli govora ministra predsednika je Uzdóczy Zadravetz István, soldački biskup v penziji, kotrig Zgornje Hiže posvetil zastavu križarov za Obranu Naroda.

Ta zastava je naš zakon, šteri nas veže na teško delo — tak veli biskup v svojem prodestvu — ta zastava nas skup drži, neje ta zastava stranjina, eli štere vere, nego cele naše sladke

„Naj bantuvati nas, mi tebe nabomo bantuvati.“

— o —

Potli posvećenja je naš veliki biskup, sin našega blaženega Megymurja kusaal to sčtu zastavu.

Nemški bombaši ober Londona

Hapil se plaćen den za engleske bombe, štere su vništavale nemške varaše, cirkve i naroda. Ve se bodo englci hapili sami pojedni ono, kaj su skuhal. Pozabili su za Kristusove reći: „Naj vćiniti drugomu ono, zakaj nebi rad, da se tebi vćini“ i za te greh, njim je ve dospel štrof.

V noći od petka na sobotu su nemški teški bombaši, više sto njih, pohodili glavnoga engleskoga varaša Londona i bili su ober njega jednu vuru i 20 minot.

Patrolni avioni su najpredi hitili doli bombe za svetiti, kakše smo i mi ne zdavnja vidli ober Megymurja i v toj svetlosti su doleteli bombaši s svih krajov i prez sake mišti su hitli bombe. Opalo je doli više jezcr bombi za vužigati i za respošati. Već na početku su se vidli cel redi ogniovi, šteri su goreli na velkom prostoranu.

V jutro su išli patrolni avioni i vidli su velke ognje, štere su još navek ne mogli pogasti.

Tak se čuje, da su v Londonu vpešali sko-

rom si aparati za elektriku, gaz, telefon i vodu. Braniti proti ognju je ne bilo moći, kajti ga ne bilo vode, a i špricalke su bile zgorete, eli od bombi reznešene.

Engleske obrana od lufta je bila jaka, eli je ne pomogla. Engleski vadaski avioni nesu mogli preladati nemške teške avione, a ran tak niti je štuki z nakla nesu mogli doli spraviti. Nemci su v toj strašno velkoj bitki zgubili ne već kak sedem mašin.

Ve se je narod engleskoga glavnoga varaša mogel osvedočiti, kaj je to, da z lufta smrt curi i ne moći se nikak braniti proti tomu. Čuje se krič i plač i ve se naj engleske matere zmishiju, za onu velku žalost, šteru su nemške matere morale pretrpeti, da su gledale svoju mrtvu, na lalate rescepanu decu. Ve se naj zalijuju svojemu voditelu Churchillu, kaj njim je to preskrbel. On je navek prodekoval, da je treba nemške varaše vništiti, a pozabil je, da ta klinga reže na dve strane i ve na svojem narodu more videti kam to pela.

Z nemške strane čujemo, da je to samo početek, bude više došlo za tem. Englezi su se mogli osvedočiti da je Nemška jaka i v luftu.

Taborski glasi

Sovjetska fronta

Tak zgledi, da su sovjeti, barem za ve, vun dali duška, kajti s cele fronte čujemo, da njih nemci fest ribaju.

Sovjetski radio je vun dal na velki glas da su pre varašu Čerkas: začekžih tulko i tulko nemcov i te bodo vništli. Na njihovu žalost, te nemške trupe su bile jako kratko vreme zaokrožene, nemci su mam poslali pomoć, obroče su rezbili i okrožene trupe oslobodili, a kitomu bolševikam velke zgubičke napravili.

Pre varašu Krivoj Rog su bile teške bitke. Sovjeti su stirali v ogni stiri strelačke divizije i čuda oklopljenih kol. Ove velke sile su napravili štaranu na nemce i šteli zaokrožiti, eli nemške trupe su napravile proti štarumu, nepriateljska taborska kola su odsekli od glavnih trup i vništli su je i tak je sovjetska ofenziva prepala v nemskom ognju.

Kak najnovše glase čujemo v tem bitkam su nemci zavzeli 728 oklopljenih kol, 800 stukov i vlovili su 3000 soldatov.

Taljanska fronta

Pre varašu Nettuno amerikancam se bole šlabo ide. Nemški kanoneri strašnoga ognja pušćaju na nepriateljske trupe i se bole je uraju do mornja.

Med tem su amerikanci sebi i svojemu narodu napravili velku stranotu pre varašu Monte Cassino. Na bregu je leden kov 800 let star benediktinski kloster. Opat toga klostra je biskup onoga kraja. Te kloster nema čisto nikaj s taborem i tam ga ne bilo niti jenoga soldata niti puške. Amerikanci su prek sega toga poslali 200 bombasov, klostra su zrušili do zenale, zatukli su prek 100 fratrov i 600 judu, šteri su z varaša ta dobežali, da se skrijuju pred bombi.

Nemci su s teskom mukom zvekli vun biskupa i tri fratre.

Proda se

mašina za sejati

Za kuruzu i se vrsti drobnoga žitka, za detaljeno seme, na 15 tedov, duplit cevi s aparatom za sešiti umetnoga groša. Eksterni štel za kuruzu sešiti na 4 rede. Za cenu i adres pitati v uredništvu Megymurskih novin.

Zemeju gori još više delavcov

Važno za naše polske delavce

Dobil sem od gospođice glasa, da naj zmem gori još više delavcov za velku gospođiju Hercega Eszterhazia na više pustare, v glavnom na Nyáros i Meksziok pustare. Za to bi, zvum onih par sto delavcov, štere sem već pogodil, gori zel još 50 — 60 dobrih, poštenih delavcov s kondicijami, kak su do ve bile i to:

Prvi klas delavci dobiju na mesec 200 kil pšenice i 100 pengő penez. Drugi klas delavci i ženske pak dobiju 160 kil pšenice i 80 pengő penez na mesec. Ran tak i se drugo, koštu, kvartera, kak je to već našim delavcam poznato, kajti najviše njih, na stoline su moji stari delavci i črez više let su z menom delali, a to je do-

kaz, da su navek bili zadovolni i ja se bom trsii, kaj bodo i letos čisto zadovolni.

Zvum toga bi nucz dva pazitele (podgazde) Te moraju biti jako pošteni, trezni, ozbilni ljudi i moraju znati magyarski i sigdi znati se dobro predstaviti. Ovim platim 300 kil pšenice i 150 pengő na mesec, a či bodo toga vredni, morti još i više.

Glasiť se moči saki den v Csáktornya Zri-nyi Károly vulica broj 12 (prva vulica poleg preparandije) doli levo, pre gospe Perger Bari i v Muraszerdahelyu prva hiža prek banhofa.

Gáspar József

Jen dečko je dva spikal

Krvava svaja v Murakirályu

Krvavu nedelu su meli nešterni dečki v Murakirályu i žandari se još i ve trudiju, da prenajdeju kaj se pripetilo.

Vuk János i Bartovics Balázs, obedva 18 let stari dečki z Murakirálya, i obedva težaki, su v nedelu popoldan skup bili pre jenoj hiži s Plascsko Istvánom, tulikajse z Murakirálya. On je za dve leti stariši od njih i polodolec. Plascsko je svadlive nature, naglo se rezrdi i tak se ne kaj čuditi, kaj su se te tri mladi dečki po-

svadili. Kak i zakaj, to se još nezna. Već su se skorom i bili. Plascsko je već za nožom dosigaval, eli Vuk i Bartovics su vidili, da bo spametneš či ga ostaviu. Lepo su i odšli, eli Plascsko se žuril za njimi i predi je jenoga, onda pak drugoga v hrbet vpišil. Bartovics ima više ran na hrbtu, jena je tak globoka, kaj dosiže do pluć i vuk je dosta tesko ranien. Išče v noći su obedva odpelali v Nagykanizsu v špital. Žandari išceju zakaj je došlo do toga teskoga spikanja.

Megyimurski jezik

Nešterne reči našim mladim

Pak se nam je jen človek oglasil, da ne pišemo tak, kak v njegovom selu govoriu.

Či idemo po Megyimirju, v sakoj fari i skorom v sakom selu drugac govoriu. Je su mesta, de veliju: atek mate tubaka, tu vam je fajfa. Drugdi pak tak govoriu: sasosedova kaola paokaju. Pak su je mesta, da „zdenu“ vodu pičiju i „cokle“ nosiju, a ne šolce. Čuli smo i to: v Pri-foš sem hala kufce kupovat, a pak v drugim mestu pitaju, si bila pre mesi, pak kajder da sam bilo.

Se je to po megyimurski i toga jezika je treba čuvati. Saki narod samo tak dugo more živeti, dok si zna čuvati svojega narodaoga jezika. Ako bomo prešli na to, kam nas očiju nešterni mladi ljudi vpelati, onda bomo se fletno vtopili v slavenskom morju i naši vnuki već nabodo znali jezika svojih starcov, a niti za Megyimirje.

Mi poznamo se forne, kak naši ljudi govoriu, eli kajti nega takših novin na svetu, štere bi mogle za saku faru eksira pisati, zato smo zebonoga jezika, šteri se v srednjem Megyimirju govoriu, toga razne celo Megyimirje i najviše ludstva toga jezika govori.

Te mladi človek je prigovarjal, zakaj pišemo fejevvergare a ne vatrogasce. More biti 70-80 let tomu, da smo prvič vidli v Megyimirju fejevvergarje. Predi je za to ničti ne znal i či je de ožnji bil, ljudi su pomagali, kak su mogli. Ovi prvi dobri i plemeniti ljudi su onda dobili ime fejevvergar i to je ostalo do den dencs.

I mi ostanemo pre toj staroj megyimurskoj reči, kajti mi ne „ložimo“ vatra, nego „ogojja kurimo“, tak se niti onda nemre prinasa „vatra“ gariti. Navek raiši ostanemo pre starinskoj, herbanaj megyimurskoj reči, nego da bi se hupli nekaj novoga, kaj bi nas dalko odpelalo od našega jezera let staroga, lepoga megyimurskoga jezika.

Eli ničti nemre biti najspametneši i saki človek se mora vučiti do smrti. Tak i mi. Nemamo nikaj proti tomu, ako nam naši čitateli pomoreju v našoj službi. Jako rado gori zememo, ako nam što napiše, kak se veli bole po megyimurski — eli samo po megyimurski! — fejevvergar, trštok, šveler, tram, tršler, cinerman, foštn, kredenc, divan, šublát, feder, hamot, sic na kočiji, hamer, hoblč, šnajder, mašina, šloser, štrukli, revolver, bicikl, šgestran, kapelan, cin-

tor, kantor, orgule, klaver, kanta, štomie, kuverte, mela, gres, paprika, pipa, puter, šniel, čušpaiz, kupica, tompe, trobenta, banda, špital, doktor, patikar, šalica, stenge, štok, soldat, pantlek, špice, i se tak dale.

I nikak drugac, samo megyimurski! Stranjske reči nečemo! Kajti mi niglar nesmo i nigdar nabomo tak govoriu: „Podaj mi lani i zapah žigien“ eli pak: „nalazi vatra u štednjak i metni varivo griat“ zatem pak: „sedni na dvokolicu i juri u dućan po brašno.“

Takše reči naši stariši ne poznaju, nego su znali reči: „daj mi sem pipu i vuži šibicu.“ eli pak: „zakuri ognia v šporhetu i deni čušpaiza gret.“ zatem pak: „sedsi se na bicikl i žuri se v štaćun po melu.“

To je naš lepi i starinski, megyimurski jezik, toga moramo čuvati do zadnje kape krvi, či očemo po svetu, sigdi gždavo reči, da smo megyimurci, kak smo do ve navek tak rekli. De god po svetu smo našega človeka našli, nigdar niu jen neje drugo reklet, nego gždavo, da je megyimurce.

Na žalost, naša mlajšina je pod stranjskim jarmom čuda reči nabrala takše, štere mi predi nigdar nesmo čuli i ve to od početka tesko ostavlaju, eli črez ovo malo vreme već z veseljem čujemo, da se pomaleme se posod povrne naš lepi jezik, već ne devleju „šecera“ v kavu, nego „cukora“ i da dožiju ide, ne nosiju kisobran, nego pošteno starinsko „ambrello.“

Čuda ljudi je od nas dalko živelo. V ludski zemli naveli su se drugac govoriu, ve pak njim, je tesko našega staroga jezika mam nazaj vloviti. Za to su tu naši stariši. Oni se i denes tak spominaju, kak su se i negda. Te ljudi naj bodo mladim na pomoć, naj je vpořiju na lepe naše herbane reči, a mladi naj poslušaj starce, a kaj je stranjskoga došlo, ono pak je vun trebe popletu z našega jezika.

Mi govoriu tu v Megyimirju već 1000 let našega jezika, steroaga njih drugdi na svetu ne govoriu i na to smo gždavo, da smo ga n oži zadržati i braniti ga bomo i dale, dok bo svet stal, kajti:

Saki narod more žveti samo tak dugo, dok si zna čuvati svojega narodaoga jezika!

Sp.

Megyimirje

Od sevra Mura, od juga Drava teče,
Po srdini mala Ternava se vleče,
Zeleni bregi, lepe šume i gorice
Se posod popevaju vesele ftice.

Bogate zemle marlivi ljudi orjeju
Dalko se čuje, kak k tomu popevaju
Srce njim je puno veselja
Vživaju Božega blagoslova

Megyimurec! Sin ove blažene zemle
Kam god te dragi Bog na svetu dene
Naj pozabiti za rodno mesto svoje.
To ti je blaženo magyarsko Megyimirje!

Sp.

Švercar je štel vkaniti magyarskoga graničnoga stražara, eli je gori platil

Prefrigan človek mora biti Skvorc János v Drávaollara, Jenoga dneva je zel kola, odspod naklal 3 vreće kuruze, odzgor pak je fest gnoja nametal i tak je lepo s kravami po malem išel proti granici pre Miksaváru. Samo magyarskim graničnim stražaram se špajšno vidla ta foringa z gnojom pek su ju prekopali i kuruzu našli. Skvorc je nato reklet da bi nucz drva za kuriti i tak bi za švercanu kuruzu drva štel menjati. Stiralu su ga nazaj, a na to si je nekaj velkoga premislil i poslal je prek svojega kuma ta, de su na kuruzu čekali. Kum veli tam „dečki zlo je“ i prosil je peneze. Da je s penezi nazaj došel, Skvorc je stražaru stisnul v šaku jenu stoćinku, naj ga samo pusti prek. Je, se to je bilo zabadať, granični stažar je Skvorca nutri dotiral skup s kravskom foringom. Ove dneve je bil pred sodom i dobil je mesec dni rešta zato, kaj je štel stražara podmniti.

Kulko škol bodo naši ljudi još morali platiti, dok se bodo navčili, da švercati ne smeti i magyarskoga graničnoga stražara podmititi ne moči.

Penezi za jabučne koščice su već poslani. Čim bodo došli, bomo na glas dali v Megyimurskim Novinam.

Tati su švercara spravili v rešt

Kukolics János z Drávavásárhelya je još 1939 leta odisel v Gradec v Nemšku, de si je delo našel. Od potli je lurt tam delal, a ove dneve je dimo došel, da pohodi svoju ženu i familiju v Drávavásárhelyu. S tem potom je mam i šest gumije za motorbicikl dimo prešvercal i te je doma v kuhaji skrli. Nešteru noć se Kukolics nato zbudil, kaj mu nečti v kuhaji ruži. Stal se i prestrašen vidi, kaj je nečti gumije vkral. Mam je odisel k žandaram i pretožil se, da su ga nepoznati tati obrkali. De ste vi, v denešnje vreme da je se zaprto, zmogli gumije za motorbicikl? pitaju su ga žandari. Človek je videl, da je došel v tre i moral je priznati, da je prez potnice i dozvole došel prek granice i k tomu je još i gumije prešvercal. Žandari su obrkadijenoga Kukolics Jánosa odirali v Nagykanizsu v rešt i pred sodom bo odgovaral zato, kaj je prez dozvole došel prek granice i zbog švercanja.

Jeli sam platil za novine?

Kőbányai Polgári Serfözde

muraközi egyedárusítója, ugyszintén

PETÁNCI ÁSVÁNYVIZ főraktára

jedini prodavec pive za Medjimurje i glavno skladišće PETANSKE kisele vode

Csáktornya, Kossuth L.-u. 1 sz. alatti

nyitrai MRÁZ TIBOR

Csáktornya, Kossuth L. utca br. 1.

telephelyiségét ÁTHELYEZTE
A ZRINYI VÁR BELSŐ UDVARÁBA.

je svoje skladišće i magazine **PREMESTIL V ZNUTREŠNJI DVOR ZRINYI GRADA** (Staroga grada)

Svetski glasi

Z vroćim bažalom poparila
mladoženju

V Budapeštu se mladi fabrički delavec Suhajda Gaspar poštrical s svojim zaručnikom. Ona je rano večerju kuhala i kak je naglo srca, zgrabila je z šporheta lonca z vrelin bažalom i blihнула ga mladoženju v obraz. Zaljubljenoga mladoženju su s teškimi ranami odpelali v špital, a naglo srca zaručnicu pak — v rešt.

Zraubali su Francosku Banku

(NST.) Paris. Ekstra za to zasedani automobili Francoske Banke je vozil 40 zapečaćenih vreći, v sakoj 5 milijonov frankov na banhof Clermont-Ferrandi, da je odrod dale pelaju v Paris. Deset rauberov, punih oružja naletelo je na auto, stražu su doli shitali i z autom i s penazi su neham vušli. Vlasti su dali vun, da te banjke nabodo valale.

Zaklali i na falate rezrezali su partizani jenu navučitelicu

Horvatske novine pišeju ove partizanske strašnosti:

Blizo Zagreba su partizani vlovili jenu navučitelicu. Potvorili su ju, da pomaže ustašam. Strašno su ju zmočili, zaklali i na falate rezrezali. Vlasti su ju dale vun skopati, pošeno pospraviti i zapisnika su napravili za to krvoločno delo.

V jeni šumi poleg Zagreba su našli groba s 60 ustaši, štere su partizani skončali. Koli Banjake su partizani pak dva pope zaklali.

V Sarajevu su partizani odveleli i doli postrelili 10 moških i 2 dece, a z blizih sel su odtirali su domaču živinu. Koli varaša Travnika su dvanajst horvatskih polodelcov zaklali.

KAJ JE NOVOGA?

— Velka nesreča na železnici. V četrtak v noći se velka nesreča pripetila na štreki blizo banhofa Csáktornya. Čug je pogazil dva človeke kontrolne patrola. Za to nesreču smo zavezali ovo:

V sredu na večer ob 8 vuri su z Miksavára dva honveci, Farsang György i Jakub Pál isli na kontrolu štreke i srečno su došli do Csáktornya. Ob 11 vuri, da su posla zvršili, spravili su se nazaj v Miksavár. A štreka puna snega i jaki veter, pak su si tak te nesrečni mladi ljudi vuha zamotali i golora od kpenjika gorli potegli i tak ne su čuli, da pre delta, de se čugi obručaju, dohaju jen čug s zadnjim krajom napre. Zadnja kola su pogazila te nesrečne honvece, jednomu su glavu odrezali, a drugoga su prek prerzali. Na mestu su hmrli. Z patrolom je bil i jen mladi železničar, eli on je bil z lampasom bole napre i zvun toga, kaj se prestrasil, drugo se ne nikaj pripetilo. Bila je vuni komisija, sto je kriv toj nesreči.

GLASI JARAŠA PERLAK

— Svaja v Damása — dve leti rešta. Kak smo već napisali, v občini Damása, je Petrácz József v svaji z jenim trdim koljom tak po glavi vudril Novak János, kaj on, za kratko vreme, kak su ga v špital dopelali je hmrl. Ova smrtna svaja je dosla pred sodbeni stol v Nagykanizsi, de su Petrácz ododili na 2 leti teško rešta zato, kaj je Novaku napravil smrtnu ranu. Sod je pod apelacijom.

Gospodarstvo

Pepel i vapno, dober gnoj

Ve črez zimu, da se se posod čuda kuri, se pre saki hči, osobito na selškim gruntam čuda pepela nabere. To ga pepela je škoda restepati, kaj to je jako dober gnoj osobito za vrt. Pepela je treba na suhom mestu skup spraviti, čuvati do prtuleta i da se vrti kopaju, onda po zemli posipati i podkopati.

Drveni pepel ima vusebi čuda takšega hasnovitoga materiala, šteroga betve rade vlečiju i čuda lepše i bole rasteju. Samo treba je nato paziti, kaj nabo na jeno mesto preveč čuda opalo, kajli onda setva zgori, nego je treba pepela tak posipati, kaj sigdi jednako dojde.

Lapornoga pepela neje dobro na vrtu sejati kajli za njim rado se zgori. Njeja je bole na senokoše sipati, osobito, de su senokoše niske. Tulikajše čuda pomaže pre travu.

Vapno je jako važno za se zemle i za se setve. Vapno neje gnoj, nego pomaže stalnoga gnoja rezaltiti i tak se onda betve leži i bole hraniju i lepšega i bolšega ploda davaju. Štera zemla je zvun gnoja i z vapnom posipana, tam bo onda i lepo zelje i kuruza zrasta, da je sušno leto. Sakoj setvi i sakomu povanju vapno jako hasni.

Ako se seia živo vapno, onda ga treba fino stuci i toga vapnenoga praša posipati po zemli da se k dežju ravna tak, kaj vapno mam dojde v zemlu. Ako pak se z vgašenim vapnom poleva zemla, onda je treba napraviti ne preveč retku juhu i stem zemlu polevati i podkopati, eli podorati. Jako je važno vapno, de se detelica seja, po tem čuda više zraste.

Čuda vala vapno i za gorice, osobito ono leto da se gorice gnojiju, je jako dobro i hasnovito vapno posipati. I tu je treba paziti, kaj nebi na jeno mesto preveč vapna opalo.

Tati dravadioskih melinov pred sodbenim stolom

Već smo jempot pisali za one tatbine, štere su zvršili tati v melinaj v Dravadiosu i napravili su velkoga kvara dvem mlinarom. Nepoznati tati su vdrli v noći v jen melin, vkrali su više vrec mele. Dale su pohodili grunta Magyarics Istvána, tam pak su jenoga kokota vkrali. Žandari su letno ziskali, da je tat bil Dojcsics István z Dravadiosa, a imel je i pajdasa.

Dojcsicsa su odtirali žandari v Nagykanizsu, a pajdasa pak je dosel pred svoj sod. Obtožen je bil Dojcsics Ferenc i njegov otec zato, kaj su na svojim najžam skrili melu, šteru je njegov sin vkral a mati zato, kaj je skuhala vkradjenoga kokota. Ove dneve su bili pred sodom i se je bilo dokazano, zakaj su bili obtoženi. Sodbeni stol je odsodil Dojcsics Ferenc na tri mesece rešta, oca na 300 pengö, a mater na 50 pengö peneznoga strofa.

Poglavarstvo velke občine Csáktornya

Br. 971/1944.

Poziv.

Po naredbi financdirekcije broj 33.000/1944. pozivaju se si oni, šteri su dužni porciju plaćati, da svoim staru porciju, či su morli kaj dužni z 1943. leta, onda porciju za prvi četrti leta 1944. naj splatiju do 8 dneva na ček broj 98793, drugič bo se proti njih vodila sekucija.

Csáktornya, 1944. februara 15-ga.

POGLAVARSTVO.

APRÓHIRDETÉSEK - MALI OGLASI

Aprobirdetesek dija szavankint 10 fillér. — A vastagon nyomott szövegeknek számít. Legkisebb hirdetés dija 1 P.

Iščem jednoga kolarskoga detiča i inuša. LUCI MATYAS, Csáktornya.

— Alig használt 1000 mm. dobszélességű, vasrámas golyós „Nikholson” csepítőgépet, magánjáró benzinnemotornal, elevator felszereléssel és 1 db. 500 kg-os kenőnyta mérleggel jutányosan eladó. Érdeklődés: Artner Sándor Futura bizományosnál, Nagykanizsa, Teleki u. 34.

Masina za mlaiti „Nikholson”, 1000 mm. široki bubeni, železne ranie, kuglilager z benzinnemotornim lokomobilom i elevatorom, k tomu vaga do 500 kg s trdoga drevna po fal ceni za prodati. Pitati Artner Sándor Futura komisár, Nagykanizsa, Teleki u. 34.

Pečelös szerkesztő: Pecsornik Otto

Pečelös kiadó és lapkiadó: Pecsornik Ottó

Helye: Muraközi Városi Könyvtár — Csáktornya

1944. február 15.

Nagykanizsán

Nagy választékban kaphatók

divatos női télikabátok

bundák,

elegáns kész nőruhák

meleg pongyolák

Sütz